

opusdei.org

Rialles contra l'atur

L'últim dijous de cada mes, una dotzena de persones s'ajunten al districte de Nou Barris per, mitjançant el riure, suportar la seva situació d'atur. Les sessions les organitzen des de T'Acompanyem i el programa SPES, de la Fundació Brafa. Article publicat al diari El Periódico el dia 29 d'abril de 2021.

30/04/2021

Qualsevol espectador que veïés aquests 12 homes que deambulen a

les dotze del migdia a la falda de **Collserola** mentre deixen anar rialles podria pensar que es tracta de 12 bojos. 12 ànimes alienades que, amb un globus lligat a la sabata, trenquen el silenci amb el seu **riure**. No estan bojos, o almenys no més que la majoria. Són 12 persones que, a la seva manera, estan agafant l'**atur** pel coll i se li estan rient a la cara. «**Ens hem de riure de nosaltres mateixos**», els diu l'Isidro, el summe sacerdot d'aquesta catarsi. «**Més alegre**», els exhorta.

Els 12 participants d'aquest taller de risoteràpia exploten el globus que porten lligat com un grillet i esclaten en rialles. La tensió a l'ambient, la poca que hi havia, es relaxa. A aquests 12 valents els agrada la broma, ja que només el que sap el que és patir pot apreciar veritablement l'alegria. Alguns, com el **Daniel**, fa quatre anys que estan a l'atur i s'han posat una altra vegada a

estudiar per intentar reenganxar-se. «**No em rendeixo**», afirma. D'altres, com el **Pitu**, fa menys temps que estan aturats. «L'estiu passat se'm va acabar el contracte a BCNeta i no m'han tornat a trucar. Vaig mirant, a veure què surt», explica.

El conclave té lloc al districte de **Nou Barris**, bressol de matiners i pencaires, l'últim dijous de cada mes. És una iniciativa combinada entre l'oenagé **T'Acompanyem** i el programa **SPES**, de la Fundació Brafa. I el seu objectiu no és cap altre que ajudar els seus assistents a suportar aquesta xacra que tenalla els barris com una malaltia crònica: l'atur. Voler i no poder treballar. Buscar i no poder trobar una manera per viure i donar, en part, significat a aquesta vida tan marcada per la feina. Un desfici que el coronavirus ha tornat a disparar i que afecta actualment el 16% de la població treballadora.

«Penseu en una situació en la qual ho hàgiu passat malament i rieu-vos-en», els diu l'Isidro, fundador de l'oenagé T'Acompanyem. «Si penso en una cosa dolenta no riuré, prefereixo pensar en una cosa bona», diu el **Borja**. «Tots tenim les nostres llàgrimes», l'anima el Diamé. Aquest jove d'origen senegalès va perdre la seva feina com a monitor en una fundació quan va començar el primer estat d'alarma i, un any després, encara no n'ha pogut trobar cap altra. «Vaig estar nou anys per aconseguir els papers. He treballat de tot. Ara vull aprendre anglès i estudiar informàtica, a veure si surt alguna cosa», explica.

Aturats, però no quiets

Avui no han vingut dones a la risoteràpia. «Aviat. Estem muntant un altre grup, perquè moltes de les dones que venen a T'Acompanyem no poden al matí perquè estan

ocupades amb voluntariats», explica l'Isidro. **¿Qui ha dit que aturat significava quedar-se quiet?** La sessió d'aquest dijous transcorre amb la mascareta posada. Fins i tot en això la pandèmia ha intentat posar barreres a les rialles, tot i que en aquest grup no ho hagi aconseguit.

«Ara us heu de presentar només amb vocals», deixa anar el xaman de la risoteràpia. «E-I-O», clama l'**Ennio** mentre riu de la seva pròpia tonteria. Aquest home és recepcionista d'un hotel a Barcelona i està en **erto** des del març de l'any passat. Va tardar, com tants d'altres, dos mesos a cobrar la seva prestació. Avui el que li preocupa és què passarà quan acabi l'erto, tot i que aquest matí s'oblida de tot una mica entre rialles.

«Ara m'heu de dir el que heu esmorzat avui», clama l'Isidro. «¿Avui?», li respon estranyat el Kayu; saltant-se la sacrosanta norma de les

vocals. «No hem esmorzat res, i **estem de ramadà!**», afegeix. El grup esclata en rialles. Si els científics han determinat que en una riallada es mouen 400 músculs, ahir al matí a Nou Barris l'ús de xandall estava més que justificat.

Freud deia que **l'humor** és el millor antídoto contra les pròpies exigències o les imposades. Una fórmula a través de la qual donar-li la volta als disbarats que ens pesen i convertir-los en un petit plaer. Dins d'un trauma, com en el cas d'aquests 12 homes és l'atur, rescates un petit consol. La broma els ajuda a suportar la falta d'oportunitats que els ofereix el mercat laboral. Els permet posar un límit a aquesta preocupació constant i posar-li al mal temps bona cara.

Gabriel Ubieta

El Periódico

Original publicat a El Periódico

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/rialles-contralatur/](https://opusdei.org/ca-es/article/rialles-contralatur/) (19/03/2026)